

دستان برگزاری نمایشگاه حبیب فرج‌آبادی را با عنوان «چه‌سیاه» در دستان ۲+ اعلام می‌کند. این نمایشگاه در روز ۳۰ مهرماه ۱۳۹۵ افتتاح می‌شود و تا تاریخ ۱۶ آبان ادامه خواهد داشت. این اولین نمایشگاه انفرادی حبیب فرج‌آبادی در دستان است. آثار او تا کنون در هشت نمایشگاه انفرادی، شامل یک نمایشگاه در پروژه‌های متحدان دویی، و پنج نمایشگاه انفرادی دیگر در گالری هما، و همچنین ده‌ها نمایشگاه گروهی به نمایش درآمده‌اند.

حبیب فرج‌آبادی (م. ۱۳۶۱، شاهرود) یکی از پرکارترین هنرمندان نسل خود است. او هنرمندی خودآموخته است که در طول سال‌ها تمرین و تجربه، به شیوه‌ی شخصی خود دست یافته. تمرکز بر هنر غیرفیگوراتیو و رویکرد جست‌وجوگر از جمله ویژگی‌های بدنه‌ی آثار این هنرمند هستند. او روش خود را «تعمقی» می‌داند و می‌نویسد: «نقاشی غیرفیگوراتیو... زنده است، و دلیلش کنش نقاشانه‌ای است که نه محتوایش و نه حتی ریختش به هیچ چیز وابسته نیست.»

شیوه‌ی کار حبیب فرج‌آبادی را می‌توان به عنوان مطالعه‌ای مستمر در فرم، با استفاده از گستره‌ی وسیعی از رسانه‌ها و تکنیک‌ها، وصف کرد. رویکرد او ترکیبی از فرآیند و تکرار است. شهر روز نظری (گالری هما) که سال‌ها گالریست این هنرمند بود، کارهای او را «خلاف گفتمان عمومی» و در مورد آن‌ها نوشته: «اکنون که نگره‌های نوفیگوراتیو بر فضای تجسمی حاکم است، پرداختن به انتزاع قمار محسوب می‌شود و جذابیت کار نقاشان انتزاعی دوران ما در همین رفتار مخاطره‌آمیز است...»

مجموعه‌ی «چه‌سیاه» که شامل طراحی، نقاشی و مجسمه است، از آثار متعددی تشکیل شده که عموماً در یک سال اخیر اجرا شده‌اند. در این مجموعه، هنرمند با عاری کردن کارها از تنوع رنگی (نسبت به مجموعه‌های قبلی)، رویکردی مهیج پیش گرفته است. تقریباً همه‌ی آثار سیاه و سفید هستند.

طراحی‌های مجموعه‌ی «چه‌سیاه» که همگی با تکنیک خاص این هنرمند با پاستل روغنی روی مقوا اجرا شده‌اند، سیر مطالعات بصری و ماهیت تداوم‌یافته‌ی روش کار او را نمایش می‌دهند. در نقاشی‌های این مجموعه، با وجود استفاده از مونوپرینت، این تکنیک کنترل شده به نظر نمی‌رسد، بلکه آزادانه جریان یافته است. حبیب فرج‌آبادی با استفاده از چندین لایه مونوپرینت همراه با تکنیک‌های شخصی‌اش، سطحی یکتا اما نه با نظم سازمان‌یافته ایجاد کرده است. مجسمه‌های این مجموعه، با وجود خویشاوندی با آثار سه‌بعدی این هنرمند از مجموعه‌ی «نام‌ناپذیر» نوعی اجتماع (اسمبلاژ) از اشیاء جمع‌آوری شده، تکنیک‌های طراحی هنرمند، و رویکرد حداکثری او به انتزاع هستند.

«پروژه‌های متحدان» که در سال ۱۳۹۳ یک نمایشگاه انفرادی از تعدادی از آثار حبیب فرج‌آبادی از مجموعه‌ی «جست‌وجو» برگزار کرد، در کاتالوگ این نمایشگاه نوشت: «آثار فرج‌آبادی در تغزل غنی هستند، و با تأکید بر فضاهای «خالی» مرموز، بیننده را در خاصیت شاعرانه‌ی خود رها می‌کنند—دقیقاً کیفیتی که فیلسوف آلمانی، تئودور آدورنو، در آثار نهایی بنهون مشخص می‌کند، که در آن «اکنون» به شکلی بی‌سابقه آزاد می‌شود.»

Dastan is pleased to announce the opening of Habib Farajabadi's solo exhibition "How Black" on October 21, 2016 at Dastan+2. The exhibition will be open for public viewing until November 6. This is Habib Farajabadi's first solo exhibition at Dastan. His works have been previously featured in eight solo exhibitions, including one at Mottahedan Projects (Dubai, UAE), and five at Homa Art Gallery, along with numerous group shows.

Habib Farajabadi (b. 1982, Shahroud, Iran) is one of the most prolific artists of his generation. As a self-taught artist who has developed his personal style through years of experimentation, his focus on non-figurative art and untiring efforts in his study-like approach are notable features evident in all of his body of work. Describing his practice as "contemplative", he writes: "non-figurative painting... is still alive and this is because of the painterly interaction involved that is independent both in its content and form."

Habib Farajabadi's practice can be described as a continuous study in form, using diverse media and techniques, with an approach concentrated on process and repetition. Shahrouz Nazari, Habib Farajabadi's longtime gallerist at Homa Art Gallery, describes his work as "against the general dialog", writing: "...in our art scene, abstraction seems like a gamble, and the appeal of abstract painters is due to their very risk-taking and adventurous spirit..."

"How Black" includes drawings, paintings and sculptures, consists of numerous works, mostly executed in 2016. In this series, the artist has ventured into a radical approach (compared to his previous series) in which the works are deprived of diversity in color. Almost all works are black and white.

The hundreds of "How Black" drawings, all done with the artist's signature technique of oil pastel on paperboard, show the progression of his studies and the repetitive nature of his practice in artistic creation. In the paintings, despite using mono-print, the technique does not appear as controlled, but rather freely flowing. Habib Farajabadi has used multiple layers of mono-prints along with his personal effects to create a united but free-form surface. The sculptures present themselves as a progression of his three-dimensional pieces from "Unnamable" series, and work as assemblages of found objects, Habib's drawing techniques, and his extremist penchant for abstraction.

Mottahedan Projects (MP), which displayed a solo exhibition of a number of Habib Farajabadi's works from his "Rummage" series in 2014, writes: "Farajabadi's work is rich in a lyricism punctuated by cryptic 'blank' spaces, and in so doing, liberating the viewer in its own, poetic manner —precisely the qualities that German philosopher Theodor W. Adorno discerned in Beethoven's final works, in which 'still' is liberated; as never before."